

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

**105-ї підсумкової науково-практичної конференції
з міжнародною участю
професорсько-викладацького персоналу
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
присвяченої 80-річчю БДМУ
05, 07, 12 лютого 2024 року**

Конференція внесена до Реєстру заходів безперервного професійного розвитку,
які проводитимуться у 2024 році № 3700679

Чернівці – 2024

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали підсумкової 105-ї науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету, присвяченої 80-річчю БДМУ (м. Чернівці, 05, 07, 12 лютого 2024 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2024. – 477 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 105-ї підсумкової науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету, присвяченої 80-річчю БДМУ (м. Чернівці, 05, 07, 12 лютого 2024 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Геруш І.В., професорка Грицюк М.І., професор Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професорка Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професорка Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професорка Хухліна О.С.

професор Слободян О.М.

професорка Ткачук С.С.

професорка Годоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

професорка Годованець О.І.

ISBN 978-617-519-077-7

© Буковинський державний медичний
університет, 2024

лише прискорення вирішення у них елементів шкірної висипки і зменшення тривалості лікування, але і попередження виникнення у пацієнтів загострень дерматозу.

Мета дослідження. Оцінити віддалені результати комплексного лікування хворих на псоріаз із застосуванням гепатопротекторного засобу, пробіотики та топічного інгібітора кальциневрину.

Матеріал і методи дослідження. Під спостереженням перебувало 64 хворих на псоріаз, з них 35 чоловіків та 29 жінок віком від 19 до 67 років з тривалістю дерматозу від 7 до 22 років. У процесі лікування хворих на псоріаз було розподілено на 2 групи: 34 пацієнти (група порівняння) отримували стандартну терапію дерматозу, інші 30 пацієнтів (основна група), враховуючи дані попередніх клініко-лабораторних обстежень пацієнтів з виявлення порушень функціонального стану органів гепатобіліарної системи та дисбіозу кишківника, додатково отримували гепатопротекторний препарат із вмісту екстракту листя артишоку (*Synara scolymus*) та пробіотик із вмістом *Bacillus Clausii*. Після регресу псоріатичної висипки на шкірі з метою попередження розвитку рецидивів псоріазу пацієнтам основної групи призначали топічний інгібітор кальциневрину – 0,1% мазь такролімусу, який має протизапальну та імуносупресивну дію (тривалим курсом – 2 рази в день 4 тижні та 1 раз на день 2 рази в тиждень до 12 місяців). Ефективність лікування пацієнтів різних груп оцінювали за тривалістю стану клінічної ремісії та кількістю рецидивів псоріазу у році.

Результати дослідження. При клінічному обстеженні у більшості (47 осіб – 73,4%) пацієнтів діагностовано псоріаз звичайний, у решти 17 (26,6%) пацієнтів – атипові форми псоріазу (ексудативний, інверсний псоріаз). У всіх хворих патологічний процес на шкірі мав поширений характер. У 56 (87,5%) хворих діагностовано прогресуючу стадію псоріазу, в 8 (12,5%) пацієнтів – стаціонарну стадію захворювання. Аналіз результатів лікування хворих на псоріаз різних груп засвідчив, що у пацієнтів основної групи у більш ранні терміни (у середньому на 8-12 днів) відбувся регрес елементів висипки на шкірі, а також відзначено подовження тривалості стану клінічної ремісії псоріазу (у середньому до $7,43 \pm 0,46$ місяців; у групі порівняння – $4,17 \pm 0,32$ місяці, $p < 0,05$). Водночас кількість загострень псоріазу у році у пацієнтів основної групи зменшилася у середньому до $1,56 \pm 0,12$ рази (у порівняльній групі – $3,14 \pm 0,27$ рази, $p < 0,05$), що свідчить про достовірне покращення як найближчих, так і віддалених результатів лікування псоріазу при застосуванні в їх комплексній терапії гепатопротекторного засобу із вмісту екстракту листя артишоку, пробіотики із вмістом *Bacillus Clausii* та тривалого призначення топічного інгібітора кальциневрину.

Висновки. Застосування у комплексній терапії псоріазу гепатопротекторного засобу із вмісту екстракту листя артишоку, пробіотики із вмістом *Bacillus Clausii* та топічного інгібітора кальциневрину (0,1% мазь такролімусу) із протизапальною та імуносупресивною дією сприяє подовженню стану клінічної ремісії та попереджає розвиток рецидивів псоріазу у таких пацієнтів.

Денисенко О.І.

**ТЕМАТИКА НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ КАФЕДРИ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЇ
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ,
ІСТОРИЧНІ ТА СУЧАСНІ НАУКОВІ НАПРЯМКИ**

Кафедра дерматовенерології

Буковинський державний медичний університет

Кафедра дерматовенерології Чернівецького державного медичного інституту (нині – Буковинський державний медичний університет) заснована у квітні 1945 р. У різні періоди на кафедрі поряд із підготовкою медичних фахівців активно проводилася наукова робота, яка була присвячена найбільш актуальним проблемам вітчизняної дерматовенерології.

Першим завідувачем кафедри дерматовенерології був доцент М.Г. Безюк, під керівництвом якого на кафедрі було організовано навчальний процес та започатковано наукову роботу, присвячену аспектам епідеміології, клініки та лікування інфекційних шкірних та венеричних хвороб, що було особливо актуальним у регіоні у післявоєнні роки.

Засновником наукової дерматовенерологічної школи на Буковині по праву вважають професора З.Н. Гржебіна (очолював кафедру в 1947-1956 рр.). Під його керівництвом проводилися наукові дослідження, присвячені найбільш актуальним проблемам дерматології та венерології в регіоні – вивченню етіопатогенезу, клініки, удосконаленню діагностики та лікування грибкових інфекцій шкіри (дерматофітозів), туберкульозу шкіри та сифілісу, за результатами яких захистили кандидатські дисертації М.Н. Бухарович (1952 р.), Г.А. Троян (1953 р.), Ю.С. Касько (1954 р.) та О.В. Пацаренюк (1961 р.). Вагомий внесок у розвиток сифілідології вніс М.Н. Бухарович (працював асистентом кафедри в 1947-1965 рр.), який після захисту кандидатської дисертації, присвяченої аспектам нейросифілісу, у 1964 р. захистив докторську дисертацію, присвячену проблематиці серорезистентного сифілісу.

Значний вклад у розвиток дерматовенерологічної науки вніс професор Ю.С. Касько (завідував кафедрою в 1957-1984 рр.), кандидатська та докторська дисертації якого були присвячені удосконаленню діагностики та лікування туберкульозу шкіри. Під керівництвом професора Ю.С. Каська проводилися наукові дослідження з вивчення актуальних аспектів екземи, червоного вовчаку, сифілісу та апробації в дерматології нових лікарських засобів, підсумком яких став захист 4 кандидатських дисертацій: С.П. Трефаненко (1969 р.), Л.М.Трутяк (1970 р.), І.І. Полянський (1971 р.), О.М. Книговський (1984 р.).

З 1986 р. по 1995 р. кафедру очолювала професор А.М. Бухарович, під керівництвом якої проводилася активна науково-дослідна робота з вивчення ефективності нових схем лікування сифілісу, дослідження етіопатогенетичних чинників та удосконалення діагностики та лікування екозалежної патології шкіри, алергодерматозів та хвороб волосся у дітей.

Науковою тематикою кафедри у 1995-1996 рр. (завідувач – к.мед.н. Л.М. Трутяк) було дослідження ефективності різних схем лікування сифілісу у хворих Чернівецької області.

У 1996-2001 рр. кафедрою завідував професор М.О. Дудченко, під керівництвом якого співробітники кафедри продовжили тематику наукових досліджень із вивчення особливостей клінічного перебігу сифілітичної інфекції у жителів Буковини та оптимізації їх лікування.

З 2001 р. кафедру очолює професор О.І. Денисенко (у 1998 р. захистила кандидатську дисертацію, присвячену оптимізації лікування мікробної екземи, а в 2007 р. – докторську, присвячену проблематиці алергодерматозів, зокрема розробці хронодетермінованих методів їх лікування). Під керівництвом проф. О.І. Денисенко захищено 9 кандидатських дисертацій, присвячених аспектам хронічних дерматозів: Г.В. Іринчин (2006 р.), А.В. Приймак (2008 р.), Т.П. Височанська (2013 р.), Н.О. Волошина (2016 р.), М.О. Дашко (2016 р.), Ю.П. Карвацька (2016 р.), Н.А. Степан (2016 р.), Н.Б. Бродовська (2020 р.), Сторожук М.В. (2020 р.). Основними напрямками наукової роботи кафедри дерматовенерології на сучасному етапі є: вивчення етіопатогенетичних чинників, удосконалення діагностики та лікування хронічних дерматозів (екзема, псоріаз, червоний плесканий лишай, вугрова хвороба, розацеа), а також впровадження результатів наукових досліджень у педагогічний процес та медичну практику.

Москалюк В.Д.

РЕЛЕВАНТНІСТЬ ЗМІН ДЕЯКИХ ПОКАЗНИКІВ ГЕМОСТАЗУ ТА МАРКЕРІВ ЗАПАЛЕННЯ У ХВОРИХ НА COVID-19 ЯК ФАКТОРІВ ПРОГНОЗУ ГОСПІТАЛЬНОЇ СМЕРТНОСТІ

*Кафедра інфекційних хвороб та епідеміології
Буковинський державний медичний університет*

Вступ. Пандемія COVID-19 виявилася однією з найбільш гострих медико-соціальних проблем не тільки в Україні, а й в усьому світі. Масштаби та наслідки пандемії колосальні, тому ключовим завданням для спеціалістів у сфері охорони здоров'я було розробка та впровадження найбільш ефективних стратегій лікування та, відповідно, зниження рівня тяжких ускладнень та смертності. На особливу увагу в контексті прогностичного значення заслуговували клінічні та лабораторні показники, що характеризували перебіг запалення та коагуляції в організмі людини, які потребували детального вивчення і наукового підтвердження.